

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 24. Simon ergo Petrus habens gladium. v. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

dum illud tempus subserviret ad aliquid. Aliter, & planius etiam accipi potest idem verbum sic: quos mihi dedisti ut servarem, dedisti autem omnes, ita servavi, ut nullum ex eis libens, quantum in me erat perdidit, sed plane renitente voluntate mea & conatu humano. Utinam omnes pastores animarum possint quandoque dicere in die districti examinis, utinam patres & matres, præceptores & superiores, quos dedisti mihi non perdidit ex eis quemquam sed ad gloriam tuam maiorem eos enutriti, in virtutibus educavi, nullum malum exemplum dedi, sed omnia docui verbo & exemplo, quæ facerent ad ædificationem spiritus & animæ, morumque bonorum instillationem. felices patres, matres pædagogi: & nati feliciores, taliter educati in timore Domini, vitæ & morum honestate, omniumque virtutum operatione: vere beatus ille quem cum venerit Dominus in venerit ita facientem, sic docti namque fulgebunt sicut stellæ firmamenti, & qui sic erudiunt multos quasi stellæ in perpetuas ætates lucebunt.

OMnipotens æterne Deus qui in Ecclesiæ ædificationem & defensionem etiam literarum scholas constituisti in quibus parvuli de divina tua voluntate, & sua salute erudirentur, & parentibus de prolibus, Dominis de suis ministris curam habere, ne infidelibus sint deteriores præcipisti: largire obsecro omnibus Christi fidelium parentibus, Dominis & Præceptoribus & mihi *sedium tuarum a sinistra sapientiam, quæ nobiscum sit, nobiscum laboret ut sciamus quid acceptum sit coram te omni tempore quid decet, subditos scire, ut doceantur, tum in vera & Catholica fide, in tui timore & dilectione, atque in omni Christiana pietate ad perpetuum honorem tui nominis atque discipulorum salutem. Amen.*

§. 24. *Simon ergo Petrus habens gladium. v. 10.*

Nolo disceptare unde hic Simon Petrus istum gladium habuerit. Potuit enim habuisse de sæculi rebus ex proprietate sua, potuit & in ultima cœna iussu Domini Nostri comparasse uti de S. Petro & S. Ioanne ad S. Lucam dicebam esse probabiliter factum. id solum considero, quod ille gladium habens duobus nominibus appellatur nempe Simonis Petri. in hoc enim mysterium esse video, quod oppugnat Arnaldistas, & Pseudo pauperes illos, quos olim Iandunus, & Marsilius hæretici foverunt, qui omnem potestatem & opes sæculares volebant Christo & Apostolis abrogare dicentes, eos nullam rem habuisse in quam ius habuerint, præter nudum usum facti, quam hæresim Ioannes XXII. Papa & Doctores cum eo refutaverunt, ex quo tempore victrix veritas agnovit & docuit non solum

Clericos proprietatem bonorum, sicut singulares homines, possidere; led etiam Regulares & paupertatem professos in ordinibus religiosis verè Dominium bonorum in communi, item honores & officia posse habere, & post Paulum III. atque secutos Pontifices, etiam religiosum simplicibus votis religionis, in Societate Iesu nuncupatis, verè usque ad solennem professionem Dominium bonorum suorum posse retinere ad superioris sui arbitrium abdicato solum usu. Hanc doctrinam docet me iste Simon Petrus adhuc, postquam omnia reliquerat, habens gladium. Vellent quidem filii sæculi & hæretici, ut Clerici & Regulares nihil haberent bonorum temporalium, vellent ut nudi & egentes essent omnes Deo devoti & quantum possunt, etiam statutiis novis hoc inducunt. Veruntamen infatuare non possunt, quod Simon Petrus habuit gladium, sæcularem potestatem & principatum (qualem nunc Pontifex Romanus & multi per orbem Episcopi & Prælati religiosi tenent) significantem.

PROvidentissime Iesu, qui postquam Ecclesiam instituisti novam sine rugâ & maculâ speciosam in sanguine tuo per institutionem venerabilis Sacramenti, sub speciebus panis & vini transubstantiatis in corpus & sanguinem tuum, ad remissionem peccatorum; etiam consecrasti sacerdotes qui eandem Ecclesiam regerent. constituisti & Episcopos qui confirmarent, potestatem concessisti, usque ligandi atque solvendi; etiam providentissime indicare voluisti, quid de bonis temporalibus in eadem Ecclesia esset tenendum & ordinasti, ut in ea etiam esset ius & Dominium bonorum temporalium imo principatum, & ideo dixisti, ut qui peram haberet, eam venderet; & qui non haberet eam, venderet tunicam & emeret gladium, quo Ecclesiam defenderet contra inobedientes & insultantes. tibi Domine gratias ago pro ista clara determinatione facta per gladium Petri, etsi invidi quidam Catholici contra murmurent, & hæretici impii calumnientur. Verum hi Malchiani sunt, & auriculæ suæ oportet ut timeant. Ego vero obsecro ut tales rectores & gubernatores semper des qui utantur taliter iurisdictione etiam temporalis in Ecclesia tua, ut tranquilla pace lætetur & late promoveatur. Amen.

§. 27. *Eduxit eum. v. 10.*

Videns Domini & magistri sui caput instar apum circumdari & pun-
gi unguibus & aculeis, contundi fastibus, & colaphis & alapis & pugnis,
affilire ad captam prædam, instar famelicorum canum & leonum, inimi-
cos: Quid ageret Petrus memor verborum quibus obligaverat se velle

C 2

cum